

Fredag 20 september

Kulturnatt.

en lagom avkoppling efter valet. Skaffa programmet och leta dej fram bland godbitarna. Vi i VB rekommenderar (och har faktiskt sponsrat) Röda Kapellets musi hall-tält på Stortorget.

TACK

Vänsterpartiet i Lund har gjort en bra valrörelse. Styrelsen vill tacka alla dem som författat de kommunala programmen, producerat valmaterial, ritat och målat affischer, bladat och delat ut valmaterial, tryckt affischer, spikat affischtavlor, klistrat upp affischer, placerat ut affischerna och reparerat dem, inrett och valbyrå, arrangerat och deltagit i solidaritetssymposiet, deltagit i debatter på skolor och hos intresseorganisationer, arrangerat debatten på Östra Torn, knackat dörr på Linero, appelltalat, spelat, sjungit, delat ut flygblad, framträtt i radio och TV, informerat och delat ut i material i valbyrå, skrivit insändare, deltagit i presskonferenser, delat ut valsedlar på valdagen, ordnat valvakan, organiserat och ringt telefonsamtal. Speciellt tack till Rune som funnits tillgänglig dygnet runt och fixat med allt möjligt.

Styrelsen

Panikorkestern Ve och Fasa, vänsterpartiets skifflegrupp, som roat och oroot på gatorna under valrörelsen, höll humöret uppe under valvakan på Fakiren. Teckning Göte Bergström.

Vänsterns dåliga SKÅNEVAL

På ett enda ställe i Skåne ökade vänsterpartiet sin kommunala representation, och den framgången skäms man för. Det handlar förstås om Kävlinge där röstetalet ökade från 382 till 541. Därmed har partiet för första gången två mandat. När förstanamnet Kenneth Sandberg hade fronderat mot partilinjen genom en flyktinkritisk insändare avbröt distriktet den hjälp med propagandan som man hade tänkt ge den svaga organisationen, men det hjälpte inte.

Ironiskt nog såg flyktingmotståndarna till att vänsterpartiet i Kävlinge förutom av Sandberg representeras av Susanne Ståhl, som liksom suppleanten Birgitta Ehlin helt ställer upp på partiets officiella flykting- och invandrarpolitik.

Smärre öknings

I ännu tre skånska kommuner kunde vänsterpartiet notera en procentuell framgång även om det inte gav någon ny plats i fullmäktige. Det var dels i Bromölla. Resultatet där får ses som en personlig framgång för Sture Ljungkvist, som har haft högst traditionella allmänpolitiska åsikter men som fört en ihärdig och uppmärksam oppositionspolitik i den s-dominerade kommunen. Bl a kan han genom ett överklagande ha räddat ett antal miljoner åt skattebetalarna och bekämpat en impopulär soptipp.

I Klippan har man tydligen uppskattat Nils Åke "Nippe" Nilsson som kom in i fullmäktige 1988. En marginell framgång noteras också i Simrishamn, och det är välförtjänt med tanke på de få men aktiva medlemmarnas långvariga och konstruktiva insatser.

Noga räknat har vänsterpartiet ökat sin röstandel även i ett antal mindre kommuner som Båstad, Höör, Perstorp, Sjöbo (!), Skurup, Staffanstorp, Svalöv, Svedala, Åstorp och Örkelljunga. Men ingenstans har man haft någon kommunal lista, och det handlar om röstandelar under en procent. Undantaget är Trelleborg där kommunala kandidater och en blygsam ökning till 1,6 procent inte räckte till mandat. Men så är också den Trelleborg uppdelat i två valkretsar vilket höjer tröskeln. Åtgärden vidtogs ursprungligen just för att stänga kommunisterna ute, om man får tro en tjänsteman i förvaltningen.

Singelmandat

I Ystad hade vänsterpartiet inte heller mer än 1,6 procent, men den kommunen utgör en enda valkrets så man behöll mandatet.

Av partiets forna styrka i nordöstra Skåne återstår inte så mycket organisatoriskt, men det enda mandatet bevarades i Östra Göinge och Osby. Invald på det senare stället blev Ernst Gustavsson från Lönsboda. Örkeneds församling, som han tillhör, är känt för att ha landets högsta medellivslängd, och Ernst kommer att fylla åtti innan valperioden är slut eftersom han är 77 nu. Det bör sägas att han gärna hade lämnat över platsen till någon yngre, men det fanns ingen villig kandidat.

Antalet kommuner med ett enda v-mandat utökades eftersom partiet tappade sin andra fullmäktigeplats i Bjuv, Landskrona och Burlöv. Det kan kännas orättvist eftersom partiet har haft ett hyggligt arbete på alla ställena, även om det kanske hade gått att bättre utnyttja missnöjet i miljö- och personaffärernas Landskrona.

Inte märktes vänsterns valrörelse mycket i Eslöv. Men mandatet behöll man. Resultatet blev detsamma i Höganäs trots att man hade en betydligt större aktivitet bakom sej.

Ut ur landstinget

Det fanns förhoppningar att vänsterpartiet för första gången skulle ta sej in i Kristianstads läns landsting. Men det var långt dit, och dessutom tappade man sin enda plats i Kristianstads kommun efter otur med millimetrarna – en minskning från 2,7 till 2,5 mandat. Förlusten där var så mycket mer betänkelig som miljöpartiet miste alla sina fyra platser. Man undrar vart alla deras gamla väljare gick. Även i Hässleholm förlorade vänsterpartiet båda mandatet med knapp marginal. Man hade ingått i ett slags

regeringsunderlag och det är inte alltid populärt bland väljarna.

Vänsterpartiet miste netto fem kommunala platser i Skåne men miljöpartiet förlorade 43. Å andra sidan behöll mp sin representation i M-landstinget medan v åkte ur. Det är bittert, säger man inom partiet, eftersom den nuvarande landstingsgruppen har fört en ovanligt aktiv och bred politik – detta bekräftas av representanter för miljöpartiet, med vilket vänsterpartiet har haft ett gott samarbete i landstinget. Dessutom betyder förlusten en starkt försämrad ekonomi för partidistriktet, något som det kan bli anledning att återkomma till.

Hyggligt i Malmö

Helt förlorar dock inte vänsterpartiet sitt inflytande på de skånska sjukvårdsfrågorna. Man har kvar sin representation om två mandat i Malmö kommun, som ju sköter sin sjukvård själv. Dessutom behöll man sin procentuella röstandel där. Vänsterpartiet har i år bedrivit en ovanligt aktiv valrörelse i Malmö och tydligen lyckas råda viss bot partiets ofta omtalade "osynlighet".

Också i Skånes näst största stad, Helsingborg, behöll man de båda kommunala platserna. Samtidigt blir det en stark förnyring av fullmäktigegruppen genom de båda nya representanterna Tasso Stafilides och Katja Rajala.

Och i Lund? Till den saken återkommer vi med en noggrannare beskrivning i nästa nummer.

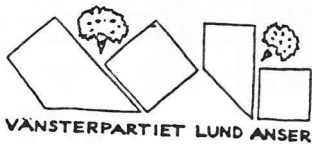
Gr

PS Var i Skåne är vänsterpartiet minst? Naturligtvis i Vellinge, med 28 kommunala röster och 0,1 procent.

VIF kom starkt på slutet

Fotbollssäsongen i korpens div II för Vänsterns IF är nu slut. Våren var en katastrof med 0 poäng i bagaget, men nu i höst har laget bjuditt gott motstånd och knipit 9 poäng. Till en del beror det på en förstärkning från sociologiska institutionen.

Trots upprykningen blir det nog nedflyttning nästa år. Genomsnittsåldern är mycket hög så det kan bli tal om oldboysserien.

Vi gjorde ett bra val i Lund

Valet var ideologiskt. Valet stod mellan fria marknadskrafter och demokratisk offentlig sektor, mellan egoism och solidaritet. Valresultatet visar skrämmande tydligt att 80-talets satsa på dig själv-ideologi har slagit igenom. Det är ute med solidaritet. Det syns av moderaternas framgång, framför allt bland ungdomar, av stödet till Ny Demokrati, KDS, Sjöpartiet och Kenneth Sandberg. Det syns på att de socialistiska partierna går tillbaka. Det syns på att o m Bengt Westerbergs svaga markeringar om omsorg om gamla och om vård anses som alltför solidariskt.

I det perspektivet har vänsterpartiet gjort ett bra kommunalval i Lund. Vi har minskat med 470 röster men lyckats behålla de 5 mandaten i kommunfullmäktige.

Vi har genomfört en bra valrörelse. Men framför allt är valresultatet ett mycket gott betyg till det kommunalpolitiska arbetet. Både socialdemokraterna och miljöpartiet, som vi har samregerat med har gått tillbaka, men vänsterpartiet har fått fortsatt förtroende av sina väljare. Valresultatet visar också att vi har lyckats profilera oss gentemot socialdemokraterna, vilket vi inte tog för självklart när vi inledde samarbetet för tre år sedan.

Vår politik står sig. När Gun Hellsvik nu ska förklara hur ekonomin ska saneras är de enda konkreta förslagen att sälja Grand Hotell och Sydkraftsaktier. Välkända vänsterpartiförslag som kläckts av David Edgerton.

Riksdagsvalet och landstingsvalet gick dåligt. I landstinget nådde vi inte upp till spärren utan förlorar alla tre mandaten. Vänsterpartiets landstingsgrupp har ändå gjort ett bra arbete. Det är omvittnat från flera håll. Valförlusten beror på att landstingspolitiken är anonym och röstningen följer riksdagsvalet. Landstinget blir nu starkt högerdominerat eftersom både s och mp gick tillbaka.

Försöken att bredda vänsterpartiet genom att bjuda in andra partier misslyckades. Vi hade chansen efter förra årets kongress att vinna missnöjda socialdemokrater och besvikna miljöväner men tog den inte. Med ett kosmetiskt namnbyte och med en partiledare som har tvingats sitta för länge, får vi vara tacksamma för att vi inte hamnade utanför riksdagen.

Styrelsen

Om ANC:s kongress

och läget i Sydafrika berättar Ann Schlyter för Afrikagruppen och andra intresserade tisdag 24.9 kl 19 på Sättaregatan 12 (Tormark).

Mesiga tankar kring valet

Det finns förstås många teorier som gör anspråk på att förklara högerkantringen i svensk politik. En konspiratorisk variant säger att det är ett resultat av SAFs långsiktiga ideologiska kampanj, som startade någon gång i slutet av 1960-talet för att stävja vänsteruppsvinget och som riktade sig speciellt till ungdomen.

Skördetiden har nu gett tre högerpartier, varav två marknadsinriktade och ett värdekonserverativt. Nå, då borde företagarna vara glada och ge klara signaler på optimism. Ett talesätt på börsen lär vara att ett socialdemokratiskt nederlag leder till tre dagars värdestegring på aktiemarknaden och tre års fall. Men denna gång reagerade inte börsen ens de tre första dagarna! I några kommentarer från stora företagare sägs att en borgerlig regering och staten överhuvudtaget bara marginellt kan påverka orderingången; att näringslivet i första hand är beroende av vad som händer utomlands, särskilt i USA.

Frihandelsnationer som Sverige ger partierna trots allt ganska lite handlingsutrymme. Isynnerhet som det tycks råda en viss värdegemenskap i målsättningarna: bra skolor och sjukvård, dräglig standard åt de gamla och handikappade, jämlikhet mellan könen osv. Borgarnas lilla poäng är då att de betonar att varuproduktionen och handeln måste fungera för att de sociala målen ska kunna nås, och att det måste finnas en balans mellan offentlig, tjänsteproducerande sektor och den privat varuproducerande.

En förnuftig vänster måste förstås instämma i detta. I synnerhet efter vad som hänt i Östeuropa. Socialdemokraterna hade inte kunnat styra detta land om de inte redan haft en realistisk näringspolitik. Men vänsterns politik har hitintills mest bestått i att skriva önskelistor.

Vi har också en alltför blåögd syn på offentliga sektorn. Om bönderna och arbetarnas produktivitet ständigt kan ökas, så måste det finnas någon motsvarande tendens inom den offentliga sektorn, även om vård och utbildning av människor inte omedelbart kan jämföras med varuproduktion.

Vänlig stämning

Man skulle kunna tänka sig att den kraftiga högerkantringen skulle skapa ett politiskt klimat som är obehagligt. Men på valdagen var stämningen god åtminstone bland valsekelsutdelare och väljare där jag stod. Man var lite allmänt bekymrad över att miljöpartiet skulle åka ut och många önskade sig ett parti som innehöll det bästa åsikterna hos

alla. Detta att människor kan erkänna sin splittring är, tycks det mig, ett sundhetstecken. De låsta positionernas tid är förbi och vi kan vänta oss snabba förändringar i valmanskåren.

Är då Ny demokrati ett nästan fascistiskt parti. Nej snarare rör det som om en vulgarisering av moderaternas politik med inslag Kiviks marknad. Har ni föresten tänkt på att Bert är oerhört lik Alfred E Neuman, seriehjälden i Mad, och Ian påminner om någon figur ur en svensk 30-talsfilm. Lars Werner kunde inte låta bli att hälsa dem välkomna till riksdagen och uppträdde allmänt bussigt mot de svarta fåren. Det var en häftig kontrast mot Westerbergs uppförande när denne

reste sig ur TV-soffan för att slippa bli sammanblandad med greven och hans betjänt.

Sympatierna hos svenska folket ligger säkert hos den som uppför sig vänligt, samtidigt har man väl en känsla av att Lasse Werner är lite väl hemtam i riksdagen. Kanske det ändå är dags att hitta en nya partiledare t ex en kvinna, eftersom just kvinnorna tycks stödja vänstern och miljöpartiet. Överhuvudtaget behövs ett utbyte av vänsterpartiets ledargarnityr om vi skall kunna återgå till det vänstersocialdemokratiska parti som vi en gång var innan den tragiska leninistiska politiken tog överhand.

Finn

Högern utropar den nya tiden medan vänstern slött slickar sår

Riksbangården

Gunnar Sandins plädering (i nr 26) för en placering av Riksbangård Syd i Lackalänga har väckt både uppmärksamhet och förargelse. Talar han för vänsterpartiet, har man undrat.

Svaret är att förslaget om Lackalänga i egenskap av regional angelägenhet främst är en fråga för partidistriktet. Där har man haft en förberedande diskussion i vilken inga invändningar kom upp mot den sydvästliga placering som utredningen förordar, men dis-

triktsstyrelsen har ännu inte formulerat sitt remissvar – man avvaktar bl a banverkets informationsmöte den 9 oktober. I andra hand gäller det Lomma kommun, där vänsterpartiet saknar folk, och Kävlinge, där andra frågor har diskuterats i första hand på den senaste tiden.

Lunds territorium berörs inte. Nöbbelövs mosse är ett känsligt naturområde i den aktuella riktningen, men den ligger ganska långt och uppströms från det tänkta bangårdsområdet.

Eftersnack

Från Tappan
kåseri av
Finn Hagberg

Jag vet ingenstans där man får en så effektiv lektion i tillämpad politisk sociologi som när man delar ut valsedlar.

Här bekräftas ens käraste fördomar. Det unga vackra paret i jeans, vita T-shirts och jeansjackor som stiger ur Hondantar självklart bara emot moderatsedlar, och helylletjejen i stövlar går lika självklart direkt till helylletpartisten. Och visst, jag är beredd att utse den arketytiska vänsterröstaren. Det är en tanig tjej i 30-årsåldern med kort kjol och en unge i sittvagnen.

Efter hand blir det en sport bland oss sex utdelare att gissa vem folk röstar på. Vi är eniga: den som har storrutiga byxor kan bara rösta på moderaterna, och när det kommer en kille i violett manchesterjacka så är det klart en av de mina. Folkpartisten visar sig ha blick för de mera subtila tecknen och lanseerade en teori som kan komma att revolutionera valprognoserna. Han påstod att den röstande efter valproceduren inte kan låta bli att titta på valseledutdelaren för det parti som har fått hans/hennes röst. Tja, varför inte.

Nya insikter

Jag fick under dagen flera nya insikter. Varför var det flera som var demonstrativt ohövlige mot mig som smilade in sig hos miljöpartisten? Självt har jag de sista åren sett oss som systerpartier. Jag får nog börja skilja på miljöpartiet och miljöpartisymparna.

Och tro det eller ej, men det var folkpartiet som vann i vår interna tävling om spikar, dvs om vem fick flest som bara tog emot en valseedel! Vem hade kunnat ana att det är ett parti av fanatiker?

Min favorit i år var en liten skinn-torr dam som vid såväl ankomst som avfärd från lokalen dansade runt under utropet "Jag är 87 år, jag är 87 år". Givetvis svarade vi med "Det skulle man aldrig kunna tro" osv. Hon lämnade oss med en önskan om att det skulle gå riktigt bra för oss allihop, åt vilket vi log vemodigt.

Ett högerval?

Det här var var ett riktigt högerval, säger kommentatorerna. Det kan jag inte hålla med om. Det var ett missnöjesval och de tre ledande missnöjespartierna var den här gången moderaterna, kds och ny demokrati.

Titta tex. på siffrorna för Karlshamn. Där behöll KPML(r) sina fyra mandat och stärkte siffrorna, i Gislaved tog de ett mandat till. I Växjö ökade vänsterpartiet, från 10.3 till 10.4 procent. Javisst, bra oppositions- eller, som det också heter, missnöjespolitik lönar sig. Det behöver inte vara högerstämpe på den.

Den grundläggande teorin för missnöjespolitik kan inhämtas i tre böcker om Norden, Malmö resp.

Sjöbo av lundasociologerna Petersson och Fryklund och i en artikel av Gunnar Sandin i ett gammalt nummer av Socialistisk Debatt. Där finns allt man behöver – inget är så praktiskt som god teori. Sandin säger i princip att varje nytt parti som ställer ut tofflorna i en kommun lyckas om de inte är för klantiga. En levande illustration till detta hittar man den här gången i Emmaboda där partiet Partiet, med oklar ideologi men med välgrundad kritik mot de etablerade, fått åtta mandat. I Grums har partiet Ny Demokrati fått 16 procent av de kommunala rösterna och sex mandat, lika mycket som moderater och folkparti tillsammans. Men det går bra med gamla partier också, bara de förmår fånga upp missnöje. I Lund utlovar moderaternas skattesänkningar, bekväm biltrafik i stan och allmän trevnad i villakvarteren och vinner på detta fyra nya mandat.

Vad som har hänt är att Sandins teori nu har verifierats på rikspolit. Ny demokrati, som ännu för ett halvår sen var en glimt i Wachtmeisters ögon, ställde ut tofflorna i riket och lyckades. Självt tillhör jag vänsterpartiet, ett utpräglat missnöjesparti, grundat på kritik av det kapitalistiska industrisamhället. Men vänsterpartiet tycks föredra en valrörelse där man tävlar med socialdemokraterna och folkpartiet om att vara ansvarsfull mot den statliga och kommunala byråkratin. Vad har vi ihop med den?

Nu ska jag inte förneka att det också finns en verklig högerströmning. Men den får vi ta upp en annan gång.

Ordningen återställd

Ordning härskar nu åter i Lund sedan stadens borgerliga etablissemang med en lika kraftlös som effektiv valrörelse tagit hem spelet. "Tack Gun och andra borgerliga politiker" som det stod på en textad skylt i fönstret i den lilla obehagliga antikaffären bredvid Bengtssons Ost.

Det hade inte behövts gå så, men jag tror loppet var kört redan efter första året. Det blev ju aldrig någon röd-grön koalition. Sossarna var för självtillräckliga, miljöpartisterna för konstiga och vänsterpartisterna för fantasilösa. Lyftet infann sig aldrig och utan lyft blir det så här.

Vänsterpartiet nådde ett halvhöggligt resultat i Lund och tappade bara var nionde röst. Det svarade mot en halvhöggligt valrörelse. Vi är inte starkare än så här. Det fanns pass vid vallokaler i Lund där vi inte förmådde få fram ens valseledutdelare och många hushåll i Lund fick aldrig vårt valmaterial. Kanske inte hela världen, men nog verkar det demoraliserande. Och var fanns kommunalpolitikerna i den här valrörelsen? Det som räddade oss var nog vårt

goda utgångsläge i trafikfrågan och affischen med cyklisten.

Läget är utmärkt

Jag gillar av princip läget och valutgången har sina positiva sidor för oss som anser EG-frågan vara den överordnade. Nu slipper vi ha en socialdemokratisk regering som under borgerligt tryck säljer oss billigt till EG. I stället kan vi få en socialdemokratisk opposition som hårdbevakar dessa EG-villkor och som kanske rentav tvekar när folkomröstningen kommer. LO borde kunna vitaliseras i kamp mot försämringar i stället för att sitta och backa upp socialdemokratiska strejkrörelser etc. Matadorer som Georg Andersson och Ulf Lönnqvist kan få återgå till näringarna, vari nu de består. Sânt värmer.

Sen ska det ju bli en glädje att t.ex. få se en moderat försvarsminister lägga ner regementen. Allmänt unnar jag verkligen ungdomen att få uppleva en borgerlig regering. Mitt favoritcitrat den här veckan är "90-talets utfall beror på hur höger förmår hantera sin besvikelse". Jojo.

Lucifer

MERA eftersnack

Vänsterpartiets centrala valaffischer fick ju mycket beröm, även av motståndarna. Men den allra bästa affischen, som tyvärr kom uppsent och i liten upplaga, hade Socialdemokratiska studentförbundet till upphovsman. Den innehöll aggressiva foton på Alf Svensson och Ulf Ekman samt texten: "KDS och Livets Ord. Så får mamma vara hemma och slå barnen."

Socialdemokraterna hade även den snyggaste valbyrån.

Miljöpartiets kubiska valstuga, känd från tidigare val, är annars oslagbar i sin genre. En bättre praktisk demonstration av begreppet småskalighet kunde väljarna inte få.

Moderaterna fick i massupplaga ut s k sistaminutenflygblad i brevlådorna. Tidigare val har vänsterpartiet gjort samma bedrift men nu var det alltså moderaterna. Det var de som hade några större mängder av flinka ungdomar att mobilisera.

Uthålligaste valseledutdelare (två fyratimmarspass) var antagligen Marie Nordström (fp). För rapporterades från flera håll, även socialdemokraterna, att man i år hade haft ovanligt svårt att få fram utdelare.

Ska vi inte berömma centern också? Jo, för deras uthålliga insatser på baltmötena som fort gick långt in i valrörelsen. Men KDS säger vi inget vänligt om.

Gr

I lördags lockade jag ut sambon på en långpromenad. Vi gick över Botan och observerade att vår humle inte kunde jämföra sig med den som fanns här, vi besökte några goda vänner på Östervångsvägen och hoppade höjd-hopp (sonen i huset lockade oss till det), sen fortsatte vi utmed gamla Hardebergaspåret till stadsparken och vår kolonitomt.

Ack, hur skönt att komma till detta paradiset! Jag ger mig genast på trädens frukter; äpplena och päronen är inte riktigt mogna och jag får bannor av sambon när jag ändå äter dem. Men jag tycker att man kan gnaga lite på ytan, där det ändå har börjat safta sig. Det kära björnbärssnåret ger mogen frukt, men det kan ibland vara svårt att med synen skilja ett färdigväxt bär från ett hårt; man måste känna på det med fingertopparna.

På väg hem möter vi upprörda kolonister. De har tagit del av Byggnadsnämndens detaljplan Väster 3:14 m fl som innefattar S:t Månslyckan, vårt område. Enligt denna plan kan det bli så i framtiden att banverket ställer anspråk på delar av området för att kunna bygga ett spår till, och det är just den delen av S:t Måns där vi har vår kolonistuga. Det är förstås SJ som hoppas på bättre tider när Öresundsbron är byggd.

Det är verkligen en hård tid vi lever i. Kommunen tycks redan ha bestämt sig för att offra Plantagelyckan vid Karlavägen och koloniområdet väster om järnvägsstationen för att kunna bygga kontor och parkeringsplatser. Fattar inte politikerna att man gör en massa (ofta gamla) lundabor olyckliga genom att förstöra deras trädgårdar?

Man måste nog också börja sätta ett frågetecken inför järnvägens framfart. Redan gamle Leonhard Ferdinand Rääf påpekade att tågåkande är förslappande och att tågen förstör och skär av det öppna landskapet. Det kan också tilläggas att godstrafiken alstrar lastbilstrafik vid på- och avlastning och att den moderna snabbtågstrafiken bara i onödan uppmuntrar pendling mellan stora metropoler, medan de mindre stationerna läggs ner. Det är också dyrt att åka tåg i de klasseregulerade vagnarna. När vi går med i EG kommer det att bli lätt att smugla narkotika på de dåligt bevakade tågen...

Finn

Kloka elever

Kommundelsreformen tycks ha ett gott inflytande på ungdomen. På Fäladsgårdens högstadieskola röstade 9,4 procent på v, 13,7 på mp. Bland de borgerliga fick fp 24,6 procent medan ny demokrati bara fick 1,6.

HAR DU FLYTTAT? Skicka hela adressdelen till Veckobladet,
(se ovan).

NY ADRESS.....

Inte blir det någon spårväg i Lund

Spårvägsutredningarna börjar bli många. Eller åtminstone förstudierna till riktiga utredningar. Den senaste presenteras nu på fredag.

Det kan dock inte hjälpas att tillställningen blir en smula avslagen. Ty i tisdags förkunnade lundavalets segrarinna, Gun Hellsvik (m) att det inte blir någon spårväg för Lunds del.

Noga räknat uttalade hon sej om den planerade spårvägen mellan Lund och Dalby, som hon ansåg hade fallit tillsammans med projektet Hardebergastaden. Och den senaste utredningen gäller i första hand linjen Lund-Malmö via Staffanstorp. Ges den god standard attraherar den enligt utredarna så många resenärer att den blir samhällsekonomiskt lönsam.

Men det är inte samhällseko-

nomi som i första hand räknas i borgarnas Lund och Sverige. Och

Spårvägens sträckning genom Lund enligt utredningen "Kollektivtrafik på rätt spår". Notera att den inte angör Lund C.

det är klart att man inte kan bortse från företags- och kommunal-ekonomin. Vad hjälper det att driftskostnaderna blir lägre med spårväg än med buss när anläggningen kostar så mycket. Utan yttre hjälp går det inte.

Vad det beträffar har man hoppats på staten och kapitalet. Men stten är inte beredd att skjuta till mer än drygt 700 miljoner för samtliga sydvästskånska investeringar i kollektivtrafik, och det räcker inte långt. Och byggkapitalet lär inte vara intresserat av att köpa dyra byggrätter i rådande konjunktur.

Att lundaborna årligen förbrukar 300 miljoner på sina privata bilar är en sak för sej. Till en miljövänlig spårväg finns det inte pengar. Synd på så fina utredningar.

Gr

MÖTE MÖTE

RÖDA KAPELLET. Fre 20.9 kl 18.45 viktig rep inför Kulturmatten i Kapellsalen alternativt vänsterpartiets valbyrå på Botulfplatsen. LÖ 21.9 förberedelser och spel enligt schema som delas ut på fredag eller meddelas av styrelsen. Ingen rep sö 22.9. Må 23.9 planeras spel på balmöte i stads-hallen (kvällstid) - närmare besked på fredag. På fredag vill vi även ha anmälningar till Greifswaldresa 4-5(-6).9.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av bl a Finn Hagberg, Rune Liljekvist och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer Lars Borgström, tel 131975.

V ur landstinget med flaggan i topp

Vänsterpartiet försvinner alltså ur Malmöhus läns landsting. Spårren ligger på 3 procent och partiet hade bara 2,7. Förlusten kom trots att landstingsgruppen har arbetat hårt.

Man fortsätter den linjen och aktiv in i det sista. Vaktavlösningen sker först i november och på oktobermötet träffas de gamla politikerna en sista gång. Till det mötet har vänsterpartiet författat tre interpellationer och en motion.

En av interpellationerna tar upp sommarvikarierna. Det är inte första gången vänsterpartiet uppmärksammar den frågan, men förut har det gällt vikariebristen och åtgärder mot den. I sommar har läget varit helt annorlunda. På grund av lågkonjunkturen har det funnits villig arbetskraft men sjukhusen har inte haft råd att anställa vikarier. Följden har blivit den vanliga, nämligen att den ordinarie personalen har knäat under arbetsbördan och att patienter i vissa fall farit illa. Hur blir det nästa sommar, undrar interpellanten. Planerar det ansvariga, borgerliga landstingsrådet ytterligare neddragningar?

En annan interpellation kritiserar den nuvarande tendensen att sjukhusens avdelningsföreståndare

ställs utanför vårdschemat och helt ska ägna sej åt administration och ekonomi. "Är förändringen ett förtäckt sätt att få bort sjuksköterskor från chefstjänster och i stället ta in ekonomer?" lyder den avslutande frågan.

Enligt riksdagsbeslut ska primärvården kommunaliseras. Risken är då att nyttiga verksamheter försvinner, sägs i en tredje interpellation. Konkret undras över enheten för förebyggande vård (rökavvänjning, viktminskning mm) inom Helsingborgs sjukvårdsdistrikt. Får andra än helsingborgare nytta av den även i fortsättningen?

Vänsterpartiets motion handlar just om primärvården, en verksamhet som blivit starkt utbyggd under senare år genom bl a ett nät av moderna vårdcentraler. Nu ska primärvården alltså kommunaliseras, men starka krafter vill också privatisera stora delar av den. Kan det bli som i Stockholm att en privat vårdcentral går i konkurs, undrar motionärerna. Ställs i så fall invånarna utan primärvård? För att förhindra sådant krävs en politisk prövning om en befintlig landstingsägd vård ska privatiseras, dvs ett godkännande från landstingsmötet.

Mitt på Stortorget

Röda Kapellet presenterar på Kulturmatten:

Café Europa

Dom själva

Maria Lindström

Mats Edén & Tina Johansson

Hannas Fläkt

Börje Sandquist & Mats Norrefalk

Månteatern

Stina Hall & Christina Merker

Konferencier:

Sven Kristersson

Dirigent:

Maria Sundqvist

Servering från kl 19

Inblåsning kl 20

Fullt blås till midnatt

Allsång, soppa & öl